

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Гаракірі.

Мяч, кинений об землю, скаче зразу високо, відтак чим-раз низше та низше, доки не покотить ся і не ляже спокійно. Еластичність бере ся з доосередковою силою, але послідна відносить побіду. Се правило природи, вічне і непобориме. А мабуть після сего правила починає в нас притихати і голосне зразу питанє, хто при довершеній угоді побідив, гр. Тун, чи Кольман Сель?

Заяву Селя о угоді прийняли опозиційні сторонництва угорского сойму грімкими і рісними елієнами. Селя самого порівнано з переможцем, що з паці льва витягнув цілу голову. А ниці? Нині угорский сойм радить спокійно над мертвими параграфами угодного предложеня, а елієни пролунали. А як би так можна заглянути в душу Кошута, Апоніого або Угрона, то виявилось би, що грімкі елієни не відносились так дуже до угоди, а більше до самого Селя, котрому повелось з цілою головою вернути з Відня. Так і було в дійсности. Угорска опозиція ликувала, що Сель не упав і не зробив місця зневаженному за послідні вибори — Банфіому. Угорска опозиція тіпилась, що по ухвалі курияльних судів, даних їй Сельом, она зможе по нових виборах явитись в більшим числі в угорским соймі, яко така, що на словах обставала за «независимою» митовою угорскою областю, а в душі рада, що як давнійше так і на будуче угорські аграристи продавати муть на австрийских торговцях свої плоди за 300 мільонів річно. Що елієни відносились більше до особи Селя, ніж до угоди, свідчить і той факт, що в часі, коли Сель розказував угорській палаті свою угодову одісею, ліберальна більшість заховувала стоїчний спокій, немов би жалувала, що переможця не пожерли віденські звіри.

А в нас? В нас мяч ще скаче потрохи. Ще в передових статях опозиційної праси влекуть ся жалі та наріканя. Тількиж і ті наріканя не треба відносити до самої угоди, а знов в більший мірі до заведених надій на зміну кабінету і системи. Мяч скаче ще о стілько, о скілько опозиційна лівиця ломить собі голову над 130 актами обжалованя кабінету гр. Туна за довершену угоду, які мають в формі наглих внесень станути на порядку денним осінного парламенту в тій самій хвили, коли австрийский фабрикант буде замикає конта угорских своїх покупців і дочислить ся, що єго «habet» прищасливо довершеній угоді виніс в минаючим році круглих 250 мільонів зр. Мяч скаче ще в нас потрохи, бо обструкційна лівиця не покінчила ще своєї фарси, де герой плаче за запропаченим австрийским парламентаризмом, хоч добре знає, що він сам, власноруч, погребав той парламентаризм. Мяч скаче ще потрохи, бо доосередкова сила, що мала би спинити єго еластичність, в нас чи не за слаба? Впрочім наш австрийский мяч більший розмірами від угорского. Ядро єго становить лібералізм, довкола котрого намотались еластичні звитки національного шовінізму, германської іреденти, пропаганди протестантизму, соціалістичного безголовія і вздохів за портфелями. Може би сей мяч і успокоїв ся, та — на біду — заєдно найде ся хтось, що ізза куліс бодай ногою підкине єго опять в гору: собі на забаву, гр. Тунови на збитка, а Австрії на — наругу. За кулісами в нас багато аранжерів гри в мяча.

Але здає ся, що компетентним сферам ся забавка трохи надійла і звиріла ся. Сфери ті зрозуміли мабуть, хто і длячого кинув мячем так сильно з гори, що він не в силі успокоїтись. Сфери ті зрозуміли, що така довга та монотонна забавка не до

лиця Австрії. Ми вже в онодішній статі «Руслана» указали на те «щось», що виринає на овиді внутрішньої австрийської політики в постати «безпарламентарної ери», з звисним суроґатом конституції, в формі §. 14-го. Так і буде! А буде оно так довго, поки австрийські народи не зрозуміють, що гаракірі не уздоровляє ні чоловіка, ні народів, ні держави. Правиця — розуміє ся — потерпить також на тім модернім абсолютизмі, потерплять і австрийські народи без огляду на національність. Але — quisque suae fortunae faber. А може ми ще і не дуже то зрілі до конституційного життя? Над сим питанєм будемо мабуть мали багато часу — призадумати ся...

Вісти з нового краю.

В справі православної пропаганди в Канаді, буфалівска газета «Polak w Ameruce» подає такі вісти:

Межи Русинами, а навіть і Поляками що іно замешканими в Канаді крутять ся багато православних попів і они будуючи в різних осадах церковці і даючи малі запомоги найбільше потребуючим, перетягають на православие дуже багато католиків грецкого а навіть і латиньского віроісповіданя. Пропаговане православие не є дуже тяжке для попів, бо про Русинів греко-католицкого віроісповіданя не дбає ніхто, ніхто не займає ся їх судьбою, аві також не заболить нікого серце, що ті сини католицкої церкви ідуть на жертву православию. На кількадесят тисячий Русинів греко-католицкого віроісповіданя, замешканих в Канаді, є ледви один унійський свьященик, котрий не в силі ставити чоло великому числу православних попів, що дуже сквапно увисають ся межи Галичанами.

Попи в імени російского правительства і царя обіцюють ласки і запомоги для емігрантів, аві лише замість папи в Римі, признали головою церкви царя, т. є. перейшли на православя.

6

ЯБЛОЧНИКАР

комедия в I. акті.

Переробив після німецкого — Лев Лопатинський.

(Дальше.)

ДЕВЯТА СЦЕНА.

ПОПЕРЕДНІ, БАЛАНДА (з ліва).

БАЛАНДА (з папером в руках, блідий як стіна, зворушений, опирає ся на двері). Пане Гудима, я шукаю за вами. (приступає ближше, ледво держачись на ногах).

ЮЛІЯ (перестрашена). Про-Біг, дорогі татку, що з вами дїє ся? (піддержує єго і провадить до крісла, що Адам на правім боці приставляє).

АДАМ (заглянувши в папір). Боже — віденська фірма?

БАЛАНДА (спускаючись на крісло). Оголосила невинність з шістьма мільонами недобору! (подає Адамови отворений лист).

АДАМ. Всемогучий Боже! (пауза. Адам читає, стоячи по правій, Юлія по лівій, біля Баланди).

БАЛАНДА (в розпуці). Що я маю робити, що я можу зробити? Про мене, хотяй би я і всею

стратив, (в глибокім смутку бере Юлію за руку) але що станєсь тоді з моєю донькою?

ЮЛІЯ. Жадних взявдів на мене, любі татку! Робіть зовсім, як вам каже ваше серце.

БАЛАНДА. Вас, пане Гудима, не я, але тепер моя нужда відправить від мене.

АДАМ. Відваги відваги! Може не все єще пропало! (горячіше) Будемо рацовати, спільно працювати! Зараз споряджу докладний спис вашого маєтку і довгів. На скільки знаю їх, дадуть ся взаїмно вирівняти. Ваші вірителі, переконані про вашу правість, відчують ваше нещастє і оставлять вам певно способи, аві ви піднесли ся з того удару. Ви піддержите свій кредит, перед ніким не будете потребували соромитись. Так, так, ви всіх заспокоїте! Не правда пане начальнику — всіх!

БАЛАНДА (встає зворушений). Благородний молодче! Правда, скільки там я втрачу, зістане мені моя честь і моя люба донечка. (тулить єї до себе, а руку подає Адамови) і мій вірний щирний друг. Ходіть, заберемось сейчас до роботи! (відходить на ліво).

АДАМ (відводить єго до дверей, завертаєсь, ловить Юлію за руку і говорить скоро з глибоким чувством). Юлію, ви мені не прирекли нічого. Не вжайте ся мною зовсім, думайте те-

пер про батька, для него шукайте надії... і потім... (цілує в руку і відходить на ліво).

ЮЛІЯ (сама). Для купки золота жадав батько щоби я спроневірила ся сему мому пляхотному Адамови, а тепер знов ти хочеш, щоби я, для тої купки золота, прийняла може тамтого шелихвоста? Я ще маю свій розум жіночий і серце жіноче...

ДЕСЯТА СЦЕНА.

ЮЛІЯ, ХРОМОВИЧ пізнійше АДАМ.

ХРОМОВИЧ (надбігає і цілує єї в руку). Вкінці можливо мені, обожана панно Юлію, дати докази моєї преданности. Тут єсть перстень, і надїюсь (вдоволено) цілком після вашого бажаня?

ЮЛІЯ (бере перстень). Дуже вдячна. ХРОМОВИЧ. А тут, єї брилянти! (витягає єтуї і отвиряє).

ЮЛІЯ (счудована). Який блеск, який огонь! ХРОМОВИЧ (гордо, від нехочу). Тисяч вісімсот корон... натурально за готівку. Панно Юлію, прошу, прийміть сей доказ мого найвищшого чувства, моєї безконечної любови. Зробіть честь сему весільному дарункови перед нашим вінчанєм...

ЮЛІЯ. Се весільний дарунок? Даруйте, я не можу єго прийняти.

Православні попи, аби показати, що між ними, а священниками греко-католицького чи латинського обряду є лише мала різниця, погодили свої бороди і убирають ся в таку саму одіж, як наші священники. Сим православним попам помагають дуже в їх місії бувші уніятські священники, а також і ті замешкані в Сполучених Державах, що ще будучи уніятами, скрито сприяли православию.

До недавна на чолі місії православної для Сполучених Держав і Канади стояв архієрей Микита. Але що він, після гадки православного синоду в Петербурзі, не був досить енергійний, заступлено его архієреєм Тифоном. Сей має бути великим ревнителем православия і уживає всіляких способів, аби его лише розширити в Америці. Тепер же архієрей Тифон відбуває подорож по Сполучених Державах і то по осадах, замешканих Русинами, чи то православними чи уніятами і особливо старає ся о те, аби сих послідних перетягнути на православие. Де лише є мала греко-католицька осада, що не в силі побудувати власної церкви, ані удержати священника, там Тифон висилає православних місіонарів, а нарешті прибуває туди сам і робить що лише може, аби уніятів перетягнути на православие. Обіцює уніятам побудувати церкви і удержувати священника, а від них на те все жадає заледви кількадесят, доларів на докз, що уніяти бажать перейти на православие.

Тифон перед кількома днями перебув в Шикаго, в Клевеланд та у нас в Буфальо і ту також удало ся ему богато уніятів довести до шизми. Звідси правдоподібно поїхав до Пенсильванії де є богато руских і словацких осад, яких мешканці належать до греко-католицької церкви. Тифон має досить матеріальних средств на те, аби ширити православие в Америці, бо російське правительство асигнує значні суми на сю ціль. В сім році на пропаганду православия в Сполучених Державах і в Канаді мали призначити коло 40.000 доларів. Хто знає тутешні відносини, сей не здивує ся, що з таким матеріальним підпертєм православні місіонарі можуть свободно гуляти по Америці, бо і хтож може їм перешкодити? Вищий латинський клир, зложений переважно з Ірляндців мало що знає про уніятів та про ширене православия. Польські священники не мають впливу на уніятів, а впрочім досить мають клопоту зі своїми польськими парафіями. Що дотичить священників греко-католицького віроісповідання, то они з нудною обонятностію приглядають ся всему тому, що дїє ся. Греко-католицькі священники в Америці, не маючи жадної вищої зверхности духовної над собою живуть і працюють так, як кождому догіднійше і лише та не богато журять ся про те, які спустошіня роблять православні місіонарі в рядах греко-католиків. Ко-

жлий греко-католицький священник є сам для себе єпископом і приложеним і не слухає один одного. Наслідком такого стану є те, що всі живуть в розсіпці з дня на день, не журячи ся про будучність.

В греко-католицьких парафіях є цілковитий недостаток парафіяльних шкіл і тому Русини винародовлюють ся надзвичайно скоро. Ніхто не старає ся про те, щоби заховати їх для народности і всі згоджують ся на те, що се частина народу, призначена на американізоване. Православні попи інакше беруть ся до річи, бо побіч церкви будують і школи, а се незмірно притягає до них Русинів... Є се принада, на яку православні місіонарі ловлять уніятів.

Конець сей дописи є надто песимістичний, ба навіть видно в нім польську анімозію. Бо з початку сказано було, що на цілу Канаду є один-одинючий руский священник, а відтак обвинувачує ся все священство о байдужність. Коли польські священники «мають досить клопоту зі своїми», то чейже і сей один священник має досить клопоту з власними парафіями! Наша традиційна нужда, недостаток всяких матеріальних средств показує ся і тут найголовнішою перешкодою до сильнішої і скорої організації. Інакше найшли би ся і церкви і школи — і люди, що їх вели би. Сумна се і не невідрадна дійсність, але узгядявши те, що всякий початок колонізації тяжкий, а у нас зачинає ся таки від злиднів і крайної бід, та дивлячи ся на сталий розвій руского житя в Америці, можемо потішати себе певною надією, що нехай лише наші переселенці почують ґрунт під ногами, они відкинуть від себе всяку польську чи московську опіку, а у власнім гурті втворять свою організацію, збережуть свою церкву і своє народне житє.

З політичного поля.

Reichswehr з 20. червня констатує в передовій статі, що демонстрації соціальних демократів не так звернені проти виборчої реформи Люегера, як проти теперішнього правительства. Соціалісти суть лише орудем в руках німецької лівниці. Улиця має повалити ґр. Туна, подібно як в своїм часі повалила кн. Віндінґреца а опісля ґр. Баденього. Виборча ординация Люегера до ради міста Відня не оскорблює прав ширших верств населеня. Она признає всім повнолітнім право вибору, а виключає лише тих, що ще через пять літ не засиділи права вибору у Відни. Справи міста Відня годі було зложити в руки напливових верств. — Ми вже кілька день тому назад в статі «Власна ісповідь» висказали, що численні віча соціалістичних робітників у Відни суть лише авангардою в руках лівниці. Лівниця заправляє їх до евентуальних демонстрацій проти правительства.

Ostdeutsche Rundschau ганьбить заєдно поступовців за незложене мандатів до чеського союму. Она називає їх камінними бовдурами (Steinbloeck) і кльоцями (Holzkloetze), на котрі прийде «ein reinigendes G-witter». Туца така змете сих зрадників німецької, святаї справи. В відповідь на те каже Reichenberger Ztg., що «нема дурвих», котрі би танцювали під сопілки Вольфа.

Leipziger Tagblatt жалуєсь на австрійське правительство, будьто оно здержує силою перехід католиків на протестантизм або «віру німецького народу». Липському дпєвникови відповідає Koelnische Volks Ztg. питанєм, що зробила би Німеччина, коли би Франція стала в Альзаці ширити католицизм. Тоді на певно німецьке правительство відчинило би для агітаторів дуже широко всі тюрми. Рух «Ius von Rom» не є релігійною агітацією, а чисто політичною, анти-австрійською і антигабсбурскою. Leibz. Tagblatt полохає при тій нагоді Австрию розривом союзу. — Добре — відповідає Koeln. Volksztg. — тільки треба притім мати на увазі, що Росия і Франція давно ждуть на те, щоби Австрию притягнути до себе. А що тоді буде з ізольованою Німеччиною?

В берлінськїм парламенті, при розправі над законом для охорони промислу перед робітничими штрейками (т. зв. Zuchthausvorlage), забрав слово канцлер Гогенлоґе і замітив, що сей закон зовсім не нарушає свободного стоваришуваня робітників ані права їх до устроюваня зборів та віч. Закон сей звернений лише проти терипрозму робітничого, проти заводових агітаторів соціалістичних і щовачів. Секретар стану Посадовский замітив, що сей закон обезпечить робітника яко індивідуум перед тероризмом мас.

Про понад Альбанців і турецьких Нізамів на сербську границу надійшли вже подрібніші вісти. Перший напад відбув ся 14. червня. До 1000 Альбанців, узброєних в стрільби системи Мавзера, напало на сербські стражницї Керша і Мала Вранія. Бій розвій ся відтак на добре коло стражницї Криве Древо і продовжав ся повних шість годин. Сербській сторожі наспіли в поміч селяни з трех граничних сіл і аж тоді повело ся зігнати нападників з сербської території. Сербї мали 6 убитих і 12 ранених. 16. червня вечером напало оять 500 Альбанців і нізамів на стражницю Правотіду і Малу Вранію. Послідню збурено до основи. Бій продовжав ся через цілу ніч, а обі сторони понесли значні втрати в людях. Альбанці допускались притім і грабежи. Таке вістять сербські дпєвники, котрі чейже сего всего не виссали з пальця. Мимо того офіційальна Туреччина оспорює всі ті вісти, а складає вину на Сербів, будьто они перші почали бій. Досі — як звісно — вислав ґр. Голуховский мирне представленє до в. Порти в сїй справі через австрійського амбасадора, бар. Каліце. Сербський посол Новакович вислав енергійну ноту до Туреччини. На днях вислав також представленє з своєї сторони французький міністер заграничних справ, Делькас, а англійський секретар стану Бродрік заявив в парламенті, що Англія надіє ся удержати спокій на Балканах. Російська праса добачує в послідних пригодах на Балканах, в Сирії та Вірменії руку Англії, котра сим способом хоче спаралізувати акцію Росії в Китаю. Австрию обходить сей рух на Балканах найбільше, позаяк Австрия в посліднім договорі з Росією приняла на себе обовязок беретти спокою на балканьскім півострові.

«Нове Время» стануло по стороні трансвальських боєрів, кажучи, що Трансваль має повне право не допускати до горожаньских прав в своїм краю англійську голоту (Йітлендерів). «Н. Время» надіє ся притім, що Англія не почне війни в хвили, коли в Газі єї делегати промовляють за роз'ємними судами.

З Лондону доносять, що місіонар Филип жие, та що ціла вість про напад Китайців на християн в Кієнінг-фу була видумкою.

Новинки.

— Вступні іспити до I. класи рускої гімназії в Коломиї і до приготовляючої класи при сїй гімназії розпочнуть ся перед феріями дня 15. липня. Ученики, що хотять здавати сей іспит,

ХРОМОВИЧ. Ні? чому ні?

ЮЛІЯ. Бо я не маю ще від вас доказів правдивої любови.

ХРОМОВИЧ (здивований). Доказів правдивої любови? Алеж сей коштовний дарунок?

ЮЛІЯ. Чи ви дали би мені его, колиб я була убогою?

ХРОМОВИЧ (заклопотано усміхає ся). Коли би ви — (полапавшись) Ах, тоді зложив би я его у ваших ніг яко слабій знак чолобитности перед вашою уродою і живочим достоїнством... ґм, ґм... і перед вашими високими прикметами душі...

ЮЛІЯ. Беру вас за слово! (показує перед себе на землю) Кладіть сюди дарунок.

ХРОМОВИЧ. Від серця, радо!

ЮЛІЯ. Хорошо... Тепер слухайте! Мій отець стратив цілий свій маєток через банкруство одного віденьского дому. Я тепер є жебрачкою!

ХРОМОВИЧ. Що, що? Ет, жарти! Хочете мене взяти на пробу!

АДАМ (входить з лівої). Даруйте пані, — але неспокій вашого батька росте з кождою хвилию. Хоче довідатись... (заминаєсь).

ЮЛІЯ. Що мій друже?

АДАМ (тривожно). Як пан доктор привяли тую сумну вістку.

ЮЛІЯ (до Хромовича). Отже чуєте потвердженє моїх слів.

ХРОМОВИЧ (переляканий). Отже справді? До лиха! Я виставив вексель на тисяч корон...

ЮЛІЯ. За що?

ХРОМОВИЧ. За брилянти!

ЮЛІЯ. Ейже, за них ви прецінь заплатили готівкою?

ХРОМОВИЧ. Щастє, що не зробив того!

ЮЛІЯ (показуючи перстєнь). Отже не хочете міняти ся?

ХРОМОВИЧ (з ораторством). Поважана пані, незалежні від мене обставини — ґм, мое становиско вимагає, а впрочім ваше поведєне зі мною — ви чей самі знаєте добре, які вигляди... ґм, ґм...

ЮЛІЯ. Що, перстєнь з'стане в моїх руках?

ХРОМОВИЧ. А брилянти в моїх (підносить з землі — гордо). Моя пані, я спішу посвятити слюзи співчутя вашій судьбі, (до себе) і відібрати мій вексель. (кланяєсь і відходить).

ЮЛІЯ (с'єміючись). Нікчемний! Але добре, що ми вже его позбули ся! Не верне ся певно. А тепер до батька! Правда, ще перстєнь! (стягає з пальця і дає Адамові). Мої найщирші желаня в день твоїх імянин.

АДАМ (бере і цілує перстєнь). Юліо! (обнимає). Моя Юліо! (чути як Гудима сварить ся на дворі зі слугою).

ЮЛІЯ. Хтось надходить — скоро ходім до вітця! (обов виходять на ліво рука в руку).

(Далі буде).

мають явити ся з родичами або опікунами днем перед терміном іспиту в канцелярії гімназії і принести з собою метрику, а котрі скінчили IV. взглядно III. класу народної школи, також шкільне свідощтво.

— **Видід Товариства »Бурса св. Івана Хрестителя в Дрогобичі«** розписує конкурс на 24 місць. Принятими будуть ученики рускої народности, гр. кат. обряда, за доплатою місячною з гори 6—15 зр. Отримують поміщенє, удержанє і надзїр. Кождий питомець має мати своє ліжко, постіль, біле (в скількості, щоби два рази зміняти), обуву, одєжу і книжки. Поданя заосмотренї в послїдне свідощтво шкільне і з декларациєю висоти доплати місячної належить вносити до видїлу на руки Вч. о. Антонія Рудницького, катехита в Дрогобичі. Речинєць 15. (н. ст.) серпня с. р. Пригадусь, що загальні збори членів відбудуть ся в понедїлок дня 3. (н. ст.) липня с. р. о годїні 5½, вечером з програмою по §. 4. устава в комнатах руского казина в Дрогобичі. Рано о годїні 7. св. літургїя за бл. п. членів бурси в церкві св. Тройци. За видїл: П. Кміт, предсїдатель.

— **Похорони Антона Юзичинського студента IV. р. медицини**, що відобрав собі жите вистрілом з револьверу, відбули ся в середу 21. с. м. о 4. год. з полудня з янівської костниці на Янівське кладовище. Похоронами проводив упрощений в тїй цілі о. Красицький. Кілька осіб з львівської родини небіщика, невеликий гурток товаришів, членів »Академічної Громади« і тїлькож студентів медицини Поляків — от і вся похоронна дружина. Над сьвяжою могилою помянули теплою згадкою помершого товариша Громадянин Новаковський і студент медицини Поляк.

— **Кацапські паломники**, що їздили на торжество Пушкіна, помістили в російських часописях велими цікаву і характеристичну подяку: »Опускаючи Петербург, в котрім ми разом з цілою могутчою Росією торжественно сьвяткували славний ювілей столїтних уродин великого російского поета, А. С. Пушкіна, почитуємо собі милім обовязком висказати нашу сердечну вдячність за правдиво-»русскую«, щирю гостинність п. голові міста, П. І. Леянови, пп. членам мїйского звряду і радним мїйської ради, голові правсового комітету, устроюючого торжество, редактори »Сьвѣта«, В. В. Комарову і членам тогож комітету, пп. членам »славянского благотворительного общества«, комітетови ремісничої вистави і всім »русским«, що оказали нам братню прихильність. З торжеств вивозимо з собою сьвітлі вражїня і спомини і не залишимо подїлити ся ними з нашими земляками на Червоній Русї, що суть одної з нами гадки. Мончаловський, відпоручник »Галичанина« у Львові, І. Яворський, редактор »Живого Слова« у Львові, в іменї всіх »русских« галичан«. — Зваживши се, що »Галичанинъ« признав ся до побираня »бумажок« від матушки Росїї і не вважає навіть сего грїхом, ми посьміємо занїтатись п. Мончаловского, відпоручника »Галичанина«, кілько »бумажок« привіз він від »благотворительного общества«, чи оплатила ся дорога, а евентуально, чи подобно як вражїнями, готов подїлитись п. Мончаловський рештою, що зісталає з дороги, зі своїми земляками на Червоній Русї, що суть одної з ними гадки?..

— **Львівські москвофіли** уряджують »пушкіняское торжество« дня 25. с. м. (в понедїлок). Торжество зачне ся богослуженєм за пок. Алексе. Пушкіна в православній церкві при площі Францїшканській — навахидою по літургїї. О 1. год. з полудня відбуде ся в комнатах »Русского Казина« концерт (»литературно-музыкальное утро«), а вечером комерс в кавярни Belle-vue. Вхід на »утро« за запросинами.

— **Іспит зрілости в гімназїї в Самборі** зложили: Ілар. Боцюрків (з відзн.), Павло Чайковський, Марїян Добрянський, Як. Фінстербуш (з відзн.), Фел. Годовський, Волод. Яновський, Іван Кияновський, Айзик Кляйнман, Авг. Кохан (з відзн.), Ів. Марїняк, Авр. Менкес, Ст. Михаловський, Витовд Нїдер, Алекс. Пашкевич, Евг. Павлусевич, Сол. Померанц, Вільг. Пропет (з відзн.), Авг. Равх, Витовт Скальський, Фр. Старомїський, Едм. Тировський, Мих. Вальтер, Тад. Височанський, Едв. Журавський. Трем ученикам дозволено поправити предмет по ферїях, а 7 репробовано на рік.

— **Іспит зрілости в I. (польській) гімназїї в Перемишлі** зложили: Евг. Барнович, Вл. Блоцький, Стеф. Чайковський, Ст. Дримала, Фр. Глиньський, Каз. Якубовський, Ст. Якубовський, Андр. Ярох, Жигм. Калуский, Ів. Кастнер, Ант. Кметь, Марк. Крігер, Юл. Кубракевич, Лейба Ляндав, Тад. Маєрський, Йос. Менсович, Вл. Милько, Мирон Мохнацкий, Йос. Пальх, Ем. Вікт. Пордер, Кальм. Райх, Йос. Рот, Ст. Сороковський, Р. Тавбеншляг, М. Вайнберг і Бр. Земняньський.

— **Мешканя для робітників.** Львівський заклад для убезпеченя робітників від випадків рішив в кождий дїльниці закупити дїм, де будуть дешеві мешканя виключно для робітників. Перший дїм закуплено на Підзамчї в Жовківській дїльниці за дешеvu до волї ціну 15.000 зр. Сей дїм є 30 м. довгий а 10 м. широкий — містить в

собі 8 мешкань по два покої і кухня, а в городі на 300 сяжнів великим є вїлля.

— **Галицїї емігранти в Босні.** Між емігрантами, що прибули недавно до Босні зі східної Галичини, ширить ся страшна віспа. Тому правительство звернуло ся з жадаєм до галицких властей, аби спинили еміграційний рух в ті краї зі зглядом на те, що тут в Галичині ширить ся тиф. Тї селяни, що вже дістали позволенє переселити ся, мають піддати на границї своє плате десінфекції.

— **Вода в Дунайци** прибула так нечаяно, що мало не стала ся причиною смерти вісьмох селян, що згортали шутер. Филї забрали з собою віз і коня. Якби не то, що недалеко стояв другий віз, жите селян було загроженє.

— **Райдль звїсний король злодіїв** про якого ми згадували, що поповнив у Відні 480 крадіжїй, дістав 8 лїт тюрми, та сидїти в Штайні. В сїх днях подав просьбу аби єму позволено подружити ся із Леопольдиною Гаустерер, давною своєю любовницею.

— **Перський шах** стумавїв, та стратив цілком память. Як день так ніч бавить ся своїм телефоном, та говорить до него. Здаєть ся єму, що стратив всі свої скарби, що став найбільїшим чоловіком в сьвітї, тому казав поздирати зі своєї кімнати всі дорогі килими, золоте обїте своєго трону та продати на своє утриманє. Навїть частину огородів, що становять там головне майно так як у нас поля, казав продати.

— **Борба на цьвіти** — се вже найновїший та на щастє цілком невинний період чєско-німецької борби. В Оломунці німецькі народовці приходять на всі війсковї концерти мїйского огороду із блаватом в бутонєрці. Якийсь дотепний Чєх розїслав до своїх родимців листи, де доказує, що блават є славянським символом, та що був милим цвїтвом Нєрудї, Чєляковского, Міцкевича, Тургєнєва та Достоевского, тому всі Чєхи мають прийти на найближший концерт із блаватами, яко народїми своїми відзнаками. Так і стало ся і вперше може явили ся Чєхи та Німці із тими самими відзнаками. Німці заявили, що тепер носити муть яко відзнаку цвїт липи, та на жаль зробили лихий вибїр, бо липа є з давнї давна символом славянства, тож Чєхи будуть цілком в правї, коли на злість Німцям прийдуть із тими самими цвїтками.

— **В руках розбїшак.** В Ксандрі в Македонїї зловили розбїшаки тамошнього директора копальні Шевалїєра та зажадали великого окупу. Дїяло ся сесе так: Шевелїєр виїхав в товариствї своєї жінки, дїтнини, двох католицких сьвященників і двох полїсменів на прогулку до Ієворосу. Всї їхали кїньми. В дорозї напало їх десяткох розбїшак; один полїсмен хотїв стрїлити до них не встиг однак зложити ся, коли куля перешла єго голову. Розбїшаки зловили Шевалїєра, забрали єго з собою, а прочих єго товаришів дороги пустили на волю.

— **Американці** розбїли іспаньську флоту та забрали їм що найкрасїші острови, то-ж Іспанїя рішилає продати ще і решту своїх островів, а іменю: Лядрони, Каролїни і Пелєо. Тї острови купили Німці.

— **Три страйки.** До 700 корабельних робітників застрайковали дня 1. червня в Baltimore, Md., домагаючись зменьшеня годїни праці з 10 на 9 з тою самою що і перше заплаатою. Всї роботи устали. — В Scranton, Pa. застрайковали тєслї, жадаючи 8-годинної праці з 30 центами платїї на годїну. — В Rochester подїшили роботу пльомбєри, домагаючись вісімгодинного часу праці. Майстри годять ся на такий час, але хотять зменьшити їм заплату.

— **В Newport News, в Вїрджинїї** побудовано сего року три военні кораблі: Kearsarge, Kentucky і Illinois. На кождим з тих кораблїв будуть поміщенї два 13-цалєві, два 8-цалєві, чотири до шість меншї канони. Перша проба корабля Kearsarge відбулась з початком червня. Перша проба кораблїв Kentucky і Illinois відбудєсь в мїсьцє пізнійше від проби корабля Kearsarge. В три мїсьцє підвише згаданих проб, всї три кораблі підуть на море на довгї виправи, почїм поплинуть на Філіппини.

— **Вандербїльт, Гульд і другї мїліонєри** в Америкї взялиє викуплати залїзничї компанїї з цілю получєня їх в одну лїнїю, котра-б провадила з Нью Йорку до Сан Францїско. Бєли їм се удаєть ся, будуть в посїданю залїзничої лїнїї сорок тисяч миль довгої, вартости кількасот мїліонів і будуть мати під собою коло 300.000 робітників.

— **Страшна буря** в Огаїо, в північній Америкї убила четверо дїтїй, а 24 людей покалїчила.

— **Підвисшенє цїн збіжа.** Цїни збіжа ростуть у Відні раз-у-раз. Справозданя з Румунїї та Росїї о станї засївів звучат дуже некористоно. З Угорщини пишуть, що слота не дає розвивати ся зернови. Тому цілком природно цїни мусять підносити ся. Тепер платять у Відні по 7-57 за жито, 9-52 за пшеницу, тож 25 кр. на 100 кїльо бїльше, чим перед кількома днями. Цїни будуть їти в гору мимо заперєченя, якоби румунське правительство носило ся з гадкою оголошеня закаузу вивозу збіжа.

— **Дрібні вїсти.** Деканами на краківськїм унїверситетї вибрано: на філїзофїчїм видїлї д-ра Ш. Крайца, на лікарськїм д-ра М. Л. Якубовского, на теольогїчїм д-ра Ст. Спїса. — Між коломїйскою молодїжою виринула гадка вибрати ся в 1900 р. на виставу до Парижа. В тїй цілі завязуєть ся там тепер комітет. — Будова »Народного Дому« в Коломїї ведєть ся далї без перестанку; тепер муруєть ся першїй поверх.

Телеґрами.

Відєнь, 22. червня. Здоровлє цїсаря добре. Вчєра передполуднем приймав цїсар архїкн. Людвика Віктора і кілько других личностей. Вчєра сполудня відбула ся рада мїністрів під проводом гр. Туна. Генєральна рада австро-угорского банку не рішила ще, як високе має бути відшкодованє, на случай, наколи би привїлей банку погас скорше, ніж в 1910 р.

Відєнь, 22. червня. В Берлїнї появилась брошура: »Polen und der Polenclub im Reichsrathe. Vom polnischen Staatsmanne«. Нєзвїсний автор радить Полякам, виступити з правїцї. Все лихо, що пошло на Австрию, пїйшло з »залїзного обруча« за гр. Таффого і від теперїшної правїцї. Поляки повинні розстатись з Чєхами, а сполучити ся з Німцями. (Телеґраму сю принесло Słowo Polskie. »Polnischer Staatsmann«(?)) здає ся стоїть в тісній звязї з редакциєю сего органу. Прим. Ред.) З Відня доносять також праскою Tagblatt-ови, що хтось(?) думає о витворєню центра в відєнськїм парламентї. Центр сей мав би привернути лад в Австрїї(?). Центр сей скаже, як далеко можна буде Чєхам поступити в концєсиях, щоб не придавити(?) Німцїв. До сего центра мали би вступити і Поляки, котрі не чують ся »своїми« в обнятих Чєхів. Провїд в тїм центрі обняли би католицкі людовці. Центр буде від 1. липня видавати тиждєвник під заголовком: »Volksfrieden«, орган для національного порозумїня і рївноправности »in Oesterreich-Ungarn«. Центр мав би проте мїшатись і в угорскї справи(!?). Narodni Listy пугають знов своїх читателїв тим, що по заключєню угоди з Угорщиною керма держави перейде в руки лївицї. Мов би у відповїдь »dem Polnischen Staatsmanne« пише N. fr. Presse з 22. червня, що польска гімназия в Цєшнїні зовсїм непотрїбна, піддержує лише штучно агїтацию »Wasserpolsack-ів на Шлєску і що правительство не має обовязку, сю гімназию субвенціонувати.

Пєшт, 22. червня. Вчєра при генєральній розправї над угодою виступив Кошут проти спільної митово-торговельної области і завїзав правительство, щоби по вигаснєню теперїшної провїзорїї від 15. сїчня 1900 р. завести митову границю. Иос. Комяти промовляв в тїм самїм дусї чєрез три годїни і закинув Сельови недодержанє умови з опозицією. Предложена правительства стоять в суперечности з компромїсом, який заключив Сель з опозицією угорского соїму. Сель перервав бесїдника і заперечив єго виводам.

Берлїн, 22. червня. Парлямент прийав вчєра торговельний договір з Англією, закон о закупнї Королїни і торговельний договір з Іспанїєю.

Париж, 22. червня. Мїсія Бурґоа не повєлась, Бурґоа прибув вчєра з Гаґи, явив ся рано з Делькассом у Любєта, відтак конферовав з Бріссоном і кількома своїми політичними приятєлями, відвідав сполудня опять Любєта, конферовав опїсля з Сарїєном і з Делькассом, а вечером повїдомив Любєта, що зрїкає ся своєї мїсії. Говорять, що Вальдек-Руссо спробує ще раз утворити новий кабїнет.

Гаґа, 22. червня. Друга комісія прийала вчєра на повнім засїданю 10 артикулїв, що дотикають справи розтїгнєня жєневської конвенції на морскї війни. Перський делеґат предложив, щоби знаменем жєневської конвенції на будучє було червонє сонцє на білїм днї, а не червоный хрєст.

Льондон, 22. червня. Daily Telegraph доноєть, що на случай війни Англії з Трансвалєм провїд війск обняв би генєрал Булєр. Рївнож і з Капштату доноєть, що Мїльнер приготовлює там полки, готовї до походу на Трансвалє.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.		посп.	особ.		
приходить о годині			відходить о годині			
6:10	з	Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	6:20	до	Лавочного (Мункача, Пешту) Ворислава	
6:50	з	Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	1 55	6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
7:10	з	Зимної-води	2 08	6:30	» » дв. Підзамче	
7:40	з	Янова	2 45	6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
7:55	з	Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия	8 30	8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
7:44	з	Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
8:05		на дв. головний		9:25	до Янова	
8:15	з	Сокала, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.	
9:00	з	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53	» » дв. гол.	
11:15	з	Ярослава і Любачова		10:10	до Белзця, Рави рускої, Сокала і Любачова	
1:50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і свята	
	1:01	з Янова		2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
	1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно		9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:20	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		3:05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів	
2:35	5:40	» » на дв. голов.	2:55	3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
	5:55	з Сокала, Белзця і Любачова		3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
				3:26	до Брухович	
				5:25	до Ярослава	
Ніч			Ніч			
8:45	6:10	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова	6:21	до	Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
	6:20	з Іцкан, Сучави	12:50	6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята		6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
	7:58			7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	8:15	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно		7:10	до Сокала і Рави рускої	
	8:14	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:20	до Тернополя дворець головний	
	9:21	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		7:42	дворець Підзамче	
	9:55	з Кракова (Відня, Берліна), Сянока, Пешту		7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30	10:10	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави		8:35	» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
	10:08	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		9:10	» » 1. чер. до 30. жов. в неді і св.	
	10:25	» » на дв. голов.		2:36	10:40	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
	10:30	з Лавочного (Пешту) Хирова		10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
	12:10	зі Скольного, Калуша		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
	3:05	з Підволочиск на дворець Підзамче		11:32	» » дв. Підзамче	
	3:30	на дворець головний		4:10	до Кракова (Відня, Берліна)	
2:16	6:00	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока		5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня	

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Всілякі

КУПОНИ

і

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення
провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного

Галицький

КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентує їх по

4¹/₂% на рік.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

СКЛАД І РУКОДІЛЬНЯ

обуви мужескої, дамської і для дітей

у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсим Вп. Публику, що виграбляє **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдення, з всякого рода шкір, як: Обувє мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже приступних. — Також приймає до відновлення і направи Кальші і Плащі кавчукові, всякі гумові приряди як також зельована обува кавчуком. — Всякі замісцеві замовлення виконує в можливо як найкоротшім часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві вгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанем

139 Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальоші і плащів кавчукових.

* * * * * ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ * * * * *

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедія в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. На поштову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедія в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 55 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Конкурс на мужа

шутка в 5 актах з міського побуту.

Ціна книжки брошурованої 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів.
У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Хорі на легкі

одержать завжди певну поміч або пільгу по ужитю мого **»Мальтолю«**, який я винайшов. Кашель, хрипка, астма, флегма, катар легких і гортанки, дерте в горлі і п. устають по кількох днях.

Сотки уживають сего средства з найліпшим успіхом, як про се свідчать світли подяки, що надходять кожного дня. Мальтоль не є якимсь тайним средством, але препаратом, витвореним після мого власного способу з екстр. мальт. комп., а продажу сего средства дозволено поліційно і часто поручають его лікарі.

Ціна 3 пушок м. 4,90, 6 пушок м. 9,00, 12 пушок м. 16,00 за гроші або післяплатою.

Фляшка на пробу мар. 2,10.

Wilhelm Bieber Fabrikant des Maltol
Königsberg i. Pr.]

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне
впрот з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самордне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко

ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. —

Інші товари по умірених цінах. 78-?

Гімназист

з VII. класою

прийме на час вакацій лекцію на селі.

Зголошення з услівми на адр. **»М. Л., Львів, post. rest. головна почта«**.

Видає і відповідає за редакцію: Лев Лопатинський.

З друкарні В. А. Шийковського.